

Het verweer van de Gemeente Zuidplas is binnen : [verweer gemeente](#)

We hebben grondig het verweer van de Gemeente Zuidplas bestudeert en vinden een aantal zaken behoorlijk opmerkelijk:

De uitspraak uit 2006 van de Raad die het college aandraagt om artikel 6 EVRM uit de casus te houden is een uitspraak van de gemeente Ermelo inzake permanente bewoning.

In 2006 voelde de rechterlijke macht nog niet zo de noodzaak om de rechtseenheid tussen de diverse rechtsgebieden in Nederland te bevorderen.

Zo KON het dus gebeuren dat in 2006 in het bestuursrecht nog geoordeeld kon worden dat formeel de zaak goed dichtgetimmerd was door regels, procedures en wetjes.

[Door de in 2016 ingezette streven naar rechtseenheid](#) moet een bestuursrechter niet alleen kijken of de regels wel goed gevolgd zijn maar ook of er een onderzoek gedaan is of die regels wel juist zijn en de uitvoering van die regels niet indruist tegen het bepaalde in het EVRM.

Het, door mij aangehaalde, krakersarrest uit 2016 is daar het voorbeeld van.

Met andere woorden moet er nu gekeken gaan worden of het bepaalde in de gemeentelijke wetten/regels en verordeningen wel in overeenstemming is met het bepaalde in het EVRM.

Bij strafrecht en civielrecht is dit al redelijk standaard, in het bestuursrecht is nog een slag te behalen, maar zoals gezegd, daar wordt sinds 2016 hard aan gewerkt door de rechterlijke macht.

De beide Raad van State uitspraken aangaande handhaving in Moordrecht van 2015 en 2016 welke het college aangehaald heeft zijn ingehaald door de rapportage vergunningverlening.

Niet alleen is deze gemeente nagenoeg alle vergunningen kwijt maar ook veel andere documenten die juist moeten aantonen dat er goed gehandhaafd is in het verleden.

Er bestaat een gerede twijfel of deze twee aangehaalde uitspraken niet voor een herziening in aanmerking komen, met de uitkomsten van het bij deze casus ingebrachte rapport.

Uit de rapportage blijkt dat niet alleen er geen handhavingsuitvoeringsprogramma's zijn opgezet, maar ook vrij veel zeer relevante documenten niet meer te traceren zijn waardoor de geloofwaardigheid dat echt correct gehandhaafd is in het verleden is nogal discutabel wordt.

Buiten dat het natuurlijk heel vreemd is dat een gemeente blijkbaar niet hoeft te voldoen aan formaliteiten zoals het opstellen van een handhavingsuitvoeringsprogramma om legitiem te gaan handhaven lijkt het mij dat het EHRM met de bepalingen van het EVRM hier echt anders naar zal kijken, zeker als de na te streven rechtseenheid weer een issue gaat worden.

Met uitspraak [RVS2012:bw5957](#) beoogd het college aan te tonen dat de verkoop van mijn woning niet hoeft.

In het verzoekschrift heb ik al aangetoond dat dit wel moet omdat deze gemeente vindt dat als je er bent, je er ook woont.

Zuidplas hanteert een begunstigingstermijn van 6 maanden. De gemeente Epe hanteert een begunstigingstermijn van 26 maanden.

In mijn beroepsschrift heb ik gevraagd (stel dat ik in het ongelijk gesteld wordt) om een begunstigingstermijn die maatschappelijk en sociaal aanvaardbaar is. Een begunstigingstermijn van 26 maanden komt aardig in de buurt.

Daarnaast is Epe nog steeds aan het handhaven en heeft niet gelegaliseerd. Criminele parken die verloederd zijn en een gemeente die niet meer weet hoe dit op te lossen ala Zundert is het gevolg, precies zoals ik in het beroepsschrift betoog.

RVS:2003:AN7996 Deze uitspraak is achterhaald door het krakersarrest van de Hoge Raad in 2016. Harderwijk is overigens ook per 2014 gaan legaliseren en heeft nu vitaal vakantiepark.

Resumé: van de drie bestuursrechtsuitspraken die aangehaald zijn kunnen we constateren dat die mijn beroepsschrift ondersteunen. Twee zijn gaan legaliseren en hebben vitale parken (Ermelo en Harderwijk) een is blijven handhaven en zit met verloedering en criminaliteit.

Het college heeft niet begrepen dat artikel 6 ERVM erbij gehaald is om ervoor te zorgen dat er een gedegen onderzoek komt of artikel 8 ERVM in rechte overtreden mag worden. Een simpele "het staat in" is niet voldoende. WRO 3.1 plus bestemmingsplan zijn niet voldoende gebleken.

Aan dit soort besluiten moet een gedegen onderzoek PER CASUS en in het algemeen gedaan zijn aangaande de belangenafweging, dat is hier niet gebeurd, niet in het algemeen en niet specifiek.

Eigenlijk is het best wel een dingetje dat bewoners uit Harderwijk en Ermelo hun eigen koopwoning gedwongen moesten verlaten om een paar jaar later de boel gelegaliseerd te zien worden.